

ΕΤΗΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

- Εν Ἀθήναις. φρ. 10 —
- » ταῖς ἐπαρχίαις. » 12 —
- » τῇ ἀλλοδαπῇ. » 20 —

Ἡ συνδρομὴ εἶνε ἐτησία καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἐτους.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ πρό τιμος ἀποδιώσαντος Μ. Κ. Σαλδάγου προσήνεγκον εἰς διάφορα φιλανθρωπικὰ καταστήματα τῆς Σύρου καὶ τῶν Ἀθηνῶν σφέρα 16,000, ἧται ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου, ὄφρανοτροφείου καὶ τῆς φιλοπαιγῶν ἐταιρείας Σύρου ἀνὰ 3,000 φρ. ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀθήναις δύο ὄφρανοτροφείων ἀρρένων καὶ θηλέων ἀνὰ 2,500 καὶ ὑπὲρ τοῦ τυροκομείου φρ. 2,000.

Οἱ ἐκ Στρεβόζης τῶν Καλαβρῶτων κ. Ἀναγν. Μπουσιώτης καὶ Κωνσ. Παναγιωτακόπουλος ἐδωρήσαντο ὑπὲρ σωστάσεως ἑλληνικοῦ σχολείου ἐν τῷ χωρίῳ τῶν ὁ μὲν πρῶτος δραχ. 4,000, ὁ δὲ ἕτερος δραχ. 2,000.

Ἐπὲρ τοῦ Ἐρωθροῦ Στ. αὐροῦ συνεισέφερον οἱ ἐν Θεσσαλονικῇ ὁμογενεῖς λίρας ἄλωμ. 30, ἡ δὲ ἐν Αἰγίῳ Μονῇ τῶν Ταξιαρχῶν δρ. 201.

Ἐπὲρ τοῦ φιλολογικῆ συλλόγου «Σακράτους» προσήνεγκον ὁ κ. Α. Ραΐτης δραχ. 56, ὁ κ. Α. Κουτσουδάντης δρ. 56, ὁ κ. Βουτινάς δρ. 45 καὶ ἀνόνομος δρ. 28.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2149. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ χρονίαν. Ἔτος Ε΄. Τόμος Θ', 15 Ἰουνίου 1880. Ἀριθ. 233 [181]. Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4^ο, σ. 16. Περιεχόμενα: Πανομοίωτοπον τῆς ὑπογραφῆς τῆς Ἐβανθίας Καίρη. — Ἐβανθία Καίρη ὑπὸ Ἄντ. Μηλαράκη. — Ἐπιστολιώδεις ἱστορηματὰ ὑπὸ Κ. Παπαδηγοπούλου. — Ἀνευ-οικογενεῖας. (Μυθιστορία Ε. Μαλὸ βραδευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ). — Περὶ τῶν λουτρῶν τοῦ Λουτροῦ ὑπὸ Γ. Χ. Βάσα, ἱατροῦ. — Τί ἐστὶ τὸ δισκατομύριον. — Φασιανὸς μετ' ἐβλίγρον πῶδα. — Γυνώμη καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δοῦκός Δε-λα-Ροσσουκῶ. (Μετάφρ. Ρ. Ζωχιού). — Δάνειον πνευμ. — Ἐντυπώσεις. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καθ' ἑδομάδα.

2150. Ἐμπορικὸν ἔγχειρίδιον περὶ ἐμπορίας, βιομηχανίας, ναυτιλίας καὶ τῶν ἐμπορικῶν πράξεων. Περὶ ἐμπορικῆς ὕλης, νομισμάτων, συναλλαγμάτων, σταθμῶν καὶ μέτρων τῶν ἐμπορικῶν πῶλων. Περὶ καταστιχογραφίας, ἐμπορικῶν λογαριασμῶν, ἐπιστολογραφίας καὶ ἐμπορικῶν συμβολαίων, ὑπὸ Κωνσταντίνου Μελέ. Ἐκδοσις τρίτη. Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τὸ ἐκδότη Σ. Κ. Βλαστοῦ, 1880, 8^ο, σ. 603, δρ. 10. [Ἐκ τοῦ ἀξιολόγου τούτου συγγράμματος ἀποσπῶμεν τὸν πρόλογον αὐτοῦ: Ἐκδίδεται καὶ τρίτον τὸ παρὸν ἐμπορικὸν ἔγχειρίδιον ἐπεξεργασθὲν παρὰ τοῦ συγγραφέως καὶ συναρμολογηθὲν κατὰ τὰς νεώτερας στατιστικὰς πληροφορίες καὶ τὰς νεώτερας ἐμπορικὰς καὶ πολιτικὰς ἀποδεδομένα. Ἡ χρησιμότης τοῦ βιβλίου ἀπεδείχθη διὰ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν δύο προηγουμένων ἐκδόσεων, καθ' ὅσον ἀν καὶ συνοπτικῶς περιέχει μεθοδικῶς τὰς κυριώτερας τῶν εἰς τὸν ἐμπορὸν ἢ ἐμπορικὸν ὑπ' ἀλλήλων ἀναγκαῖας γνώσεις πρὸς καθαρισμὸν ἐμπορικῆς ἐκπαίδευσως. Ἐχρηστέμεται δὲ καὶ ὡς θέμα ἐμπορικῆς διδασκαλίας εἰς δημοτὰ ἐκπαιδευτήρια. Ἡ ἐπιτοχία αὕτη ὑπεργόρυσσε τὴν τρίτην ταύτην ἐκδοσίν τοῦ ἐμπορικῆ ἔγχειρίδιου, εἰνε δὲ εὐελπίς τὸ συγγραφεὺς οἱ θέλει συντελεῖσαι καὶ αὕτη εἰς τὴν μὲν ὡς τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας πρὸς τὸ στάδιον τοῦ ἐμπορίου, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἑλληνισμὸς καθ' ὅλας τὰς ἱστορικὰς ἐποχὰς ἀνεδείχθη πρωτεύων κατὰ τὴν ἐμπορικὴν εὐφυΐαν καὶ τὸ ἐντιμὸν τοῦ ἐμπορικῆ ἰστορίας].

2151. Histoire Grecque par Ernest Cur-

thus traduite de Pallemand sur la cinquieme édition par A. Bouché-Leclercq professeur suppléant à la Faculté des Lettres de Paris. Tome premier, Paris. Ernest Leroux éditeur, 1880. Fascicule N° 1 σ. 96. [Διὰ τοῦ ἀγγελομένου τεύχους ἀρχεται ἡ γαλλικὴ μετάφρασις τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας τοῦ Ἐρνέστου Κουρτίου, ἧται μετάφρασις ὁ ἀποτελεῖσι πέντε τόμους ἐκδοθησομένους ἐν τριανκόντα τεύχεσι. Τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιφανοῦς καθηγητοῦ τοῦ ἐν Βερολίῳ Πανεπιστημίου εἶνε τόσον γνωστὸν τοῖς λογίοις καὶ κατέστη δὲν αὐτὸ τόσον δημοτικόν, συνάτων εἰπεῖν, αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς Ὀλυμπίας καὶ παρὰ τοῖς ὀλιγώτερον ἀκόμη περὶ τὰ γράμματα διατρέβουσι, ὥστε περὶ τὸν εἶνε νὰ εἰπωμέν τι ἐναυθα περὶ τοῦ συγγραφέως τῆς Πελοπόννησου, τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, καὶ τοσούτων ἄλλων φιλολογικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν συγγραμῶν, ὅστις ἔχει σήμερον τὸ 66 τῆς ἡλικίας τοῦ ἔτος. Ἡ Ἑλληνικὴ τοῦ ἱστορία, ἧς ἀρχεται νῦν ἡ εἰς τὴν γαλλικὴν γλώσσαν μετάφρασις, μετεφράσθη ἤδη ὡσαύτως κατὰ τεύχη καὶ εἰς τὴν ἰταλικὴν καὶ ἐτελεώσων ἤδη ὁ 6^{ος} τόμος τῆς ἰταλικῆς μετάφρασεως, γυμνάζουμεν δ' οἱ γάλλοι μετάφρασις κ. Α. Bouché-Leclercq, ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς τῆς ἱστορίας τῆς ἡμετέρας ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ὁ τῆς τῆς φιλοκαλῶν συνεργεῖα τοῦ ἐκδότου κ. E. Leroux, προσφέρει μὲν μεγίστην ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς λογίους τοῦς μὴ δυναμένους ν' ἀναγνώσωσιν ἐν τῇ πρώτῳ τύπῳ γλώσσῃ τὸ σύγγραμμα τοῦ Κουρτίου, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ λαμπρότατον βιβλίον ἀνοίγει κύκλον εὐρύτερον διαδόσεως καὶ ἐκτιμήσεως ἕνεκα τοῦ κοσμοπολιτικοῦ χαρακτῆρος τῆς γαλλικῆς γλώσσας. Ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία τοῦ Κουρτίου δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς τῆς ἐπιτοχουσα ἐφαρμογὴ νέας μεθόδου ἐπιστημονικῆς ἐπὶ θεμάτων παλαιού. Ὁ Κουρτίος παρεσιάζει θεωρίας καὶ σκέψεις νέας εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐρευνῆς τῆς καταγωγῆς τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ δέχεται ὡς θεμελίον οὗτος εἰπεῖν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸ στοιχεῖον τῶν τῶν ἐν ἀντιθέσει περὶ τὰς γνώμας τοῦ ὁμογενεῶν τῶν διδασκάλου του, τοῦ περιηλεοῦς Καρλόου Ὁδοφρείδου Μύλλερ. Ἐπὶ νέων δ' οὕτω βάσεων καὶ ἐπὶ νέων ἐρευνῶν τοπογραφικῶν, ἀρχαιολογικῶν καὶ ἄλλων οἰκοδομησας τὸ ἱστορικὸν τοῦ καλλιτέχνου, ὅπερ πλὴν τῶν ἐξῆς μεταφράσεων ἀριθμοὶ ἤδη πέντε ἐκδόσεις ἐν Γερμανίᾳ, κατέστησεν αὐτὸ ἀναντιρρήτως ἐν τῶν ἀρίστον ἱστορικῶν προτύπων τῶν νεωτέρων χρόνων, ἐν ᾧ ἡ γλῶσσος τῆς γαλλοῦ, ἀπάραιτος σχεδὸν οὐσα καθ' ἑαυτὴν, ἀμειλίχεται πρὸς τὴν ἀρχαίαν τῶν ἐθνῶν. Τοιοῦτον οὖν τὸ βιβλίον, φυσικὸν εἶνε οἱ ἐμμελλε νὰ κρατῆσθ ἡμετέροις ἀντιλεγόμενον, ἀλλὰ μετ' ὅλας θύρας τὰς ἀντιλογίας ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία τοῦ Κουρτίου κατέλαβεν ἤδη βροτικῶς τὴν προσήκουσαν αὐτῇ θέσιν παρὰ τὸ θάνατον ἔργον τοῦ Ἀγγλο Γουτ. Τὰ δύο ταῦτα βιβλία, τὸ διαφύρου ἐπέφει γεγραμμένα, συμπληροῦσιν ἀλλήλα καὶ συναποτελοῦσι τὴν λαμπρὰν εἰκόνα τῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐπιστομῆς τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Εὐχόμεθα νὰ ρῆ βραδύνη ἢ ἐξακολούθησι, καὶ ἀποπεράτωσι τῆς ὄραίας γαλλικῆς μετάφρασεως, ἧς τὸ α' τεύχος περιέχει τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῶν μέσων περιόδου τῆς τρίτης παραγραφῆς τοῦ τρίτου κεφαλαίου. ἔνθα ὁ λόγος περὶ τοῦ σηματισμοῦ τῶν παλαιτάτων ἑλληνικῶν κρατῶν. — *Σ.]

ὑπὸ μαθητῶν τοῦ ἐν Βαλιδῆ (τῆς Ἀγγλίας) Γυμνασίου παραστάθη ἐσγάτως ὁ Ἀγαμέμνων τοῦ Αἰσχύλου ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ. Ἡ παράστασις ἐγένετο μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας, τὴ δὲ «Ἡμερησία Νέα» (τῆς 5 Ἰουνίου) δίδουσι μακρὴν περιγραφὴν τῆς παραστάσεως ταύτης.

Ἡ Βουλῆ, γράφει ἡ Ὁρα, εἶχε περιβάλλει πέρυσιν διὰ τὸ ἡθικὸν αὐτῆς κύρουσιν τὴν ἐπὶ τὸ ἅγιον Ὅρος μελετωμένην ἀποστολὴν τοῦ ὁρηγητοῦ κ. Σπ. Π. Λάμπρου ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς μελέτης καὶ ἐξερευνησε τῶν μοναστηριακῶν βιβλιοθηκῶν καὶ ἀρχείων. Αἱ βιβλιοθηκαὶ αὗται, περιέχουσι, ὡς γνωστὸν, γερόγραφα πολύτιμα, εἶχον ἐξετασθῆ μέχρι τοῦδε ἐπιπολιῶς καὶ ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ὑπὸ ξένων περιηγητῶν, πολλῶν δὲ σπανιότερον ὑπὸ Ἑλλήνων. Ἐπρόκειτο δὲ νῦν νὰ ἐπιχειρηθῆ συστηματικὴ πολὺμηνος ἐξερευνησις τῶν βιβλιοθηκῶν τούτων, ἐν αἷς ἀν μὴ λαθάνωσιν

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[12 Ιουνίου (Πέμπτη) 1880.]

Ετι ανέκδοτοι κλασικοί συγγραφείς, αλλά πάντως εμπι-
 ριούνται χρυσόβουλλα, χρονικά και άλλα πηγαί διαφω-
 τίζουσα την μεσαιωνικήν ιστορίαν. Τὸ ταξίδιον τοῦτο,
 ἀναβληθὲν μέχρι τοῦδε, ἐπιχειρεῖ νῦν ὁ κ. Λάμπρος, ἀνε-
 χώρησε δὲ εἰς τὸν Ἄθω τὴν παρελθούσαν τετάρτην. Πρὸς
 συστηματικώτερον καὶ ἐπιτυχεστέρον ἐτελέσει τοῦ ἔργου
 συμπαραλαμβάνει μετ' αὐτοῦ δύο φοιτητὰς μορφωθέντας
 ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ἐπὶ τούτοις κατὰ τὴν τελευ-
 ταίαν διετίαν. Ἐπ' ἴσης δὲ καὶ δόκιμον καλλιτέχνην, ὅστις
 ἔργον θὰ ἔχη ὑπὸ τὴν ὄδηγιάν τοῦ κ. Λάμπρου νὰ σχεδιά-
 σῃ καὶ ζωγραφίσῃ ἀγιογραφίας, εἰκόνας χειρογράφων καὶ
 πάντα τ' ἀναφερόμενα εἰς τὴν μεσαιωνικήν ιστορίαν, τὰς
 προσωπογραφίας, τὰς ἐνδυμασίας κτλ. Πλὴν δὲ τούτων θὰ
 συνεργασθῶσιν ἐν τισὶ τῶν μοναστηρίων καὶ μοναχοὶ τινες
 παρακολούθησαντες ἐν Ἀθήναις τὰ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ
 μαθήματα τῆς παλαιογραφίας τοῦ κ. Λάμπρου.

— Ὁ ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν ὑπουργός τῆς Τουρκίας Ἄβεδ-
 δὴν πασαῖς, ὅστις ἐσπούδασεν ἐν Ἰωαννίνοις, γράφει εὐ-
 χερῶς ἑλληνοκίους στίχους. Τοιοῦτου δὲ ἐδημοσίευσεν ἄλ-
 λοτε ὁ Νεολόγος τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τὸ αὐτὸ
 φύλλον δημοσιεύει ἐν τινὶ τῶν τελευταίων αὐτοῦ ἀριθμῶν
 νέον ποίημα τοῦ λογιου Τούρκου ὑπουργοῦ, ἐξ οὗ ἀποσπώ-
 μεν τὸ ἑξῆς τετράστιχον:

Ἄφου τὰ πάντα ἔλασες, Θεῆ, ἐν ἁρμονίᾳ,
 Ἄφου τὸ πᾶν ῥωγοῦναι κ' αὐτοῦ, πού δὲν πιστεύουν,
 Θὰ συγχωρήσῃς νὰ σεβῶθ' ἡ λάτρις πρὸς σέ καρδίᾳ,
 Νὰ γίνων κόνις διὰ παντός ἑπταί τοῦ δὲ λατρεύον;

— Ὑπὸ τὸν τίτλον «Μία νεοελληνική μυθιστορία» ὁ κ.
 Wilhelm Lang ἐδημοσίευσεν μακρὰν ἀνάλυσιν τοῦ ἐν τῇ
 Ἑστία καταχωρισθέντος τῷ πρώτῳ διηγήματος τοῦ κ. Δ.
 Βικέλα «Λουκῆς Λάρρας». Μετάφρασιν τοῦ ὠραίου ἄρθρου
 τοῦ κ. Lang ἐδημοσίευσεν ὁ «Παρνασσός» ἐν τῷ τεύχει
 αὐτοῦ τοῦ Μαΐου.

— Τὸ ἐν Στούτγαρδ γνωστὸν περιοδικὸν «Das Ausland»
 ἐν τῷ ἑκτῷ αὐτοῦ τεύχει τοῦ ἐνεστώτος ἔτους καταχωρίζει
 μακρὰν καὶ ἐπιανετικὴν ἀνάλυσιν τῆς παρὰ τοῦ διδασκτο-
 ροῦ τῆς φιλολογίας κ. Ν. Δοσίτου γραφείσης γερμανιστῆ
 πραγματείας «Περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι δεσποταμιῶν
 ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων».

— Ἐκ Βόννης ἐπιτέλλουσι πρὸς τὴν Κλεϊώ τὰ ἐπόμενα:
 Ὁ κλεινός τῆς ἀρχαίας ιστορίας καθηγητὴς ἐν αὐτῇ ἐνθάδε
 πανεπιστημίῳ κ. Arnold Schaefer, ἐπανελθὼν ἀρτίως ἐξ
 Ἑλλάδος, ἐθα εἶχε πορευθῆ τοῦ ἔαρος ἀρχομένου πρὸς
 ἐπίσκεψιν ἰδίᾳ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφῶν, διελέχθη τῇ
 παρελθούσῃ δευτέρᾳ ἐν τινὶ Συλλόγῳ περὶ τῆς ἐνεστώσης
 ὀλικῆς καὶ κοινωνικῆς καταστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ βασι-
 λείου. Ἀπερήματο δὲ ὅτι, εἰ καὶ ἱκανὰ ὑπολείπεται ἀκόμη
 τοῖς Ἕλλησι νὰ πράξωσιν, ὅπως καταλάβωσι τὴν προσή-
 κουσαν θέσιν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἐνομομιμένων καὶ ἐπιπρα-
 γούτων ἔθνων, ὅμως τὰ μέχρι τοῦδε γινόμενα ἐν πενή-
 κοντα ἔτεσιν ἐλευθέρου βίου χρηστὰς παρέχουσι ἐλπίδας
 ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐν οὐ μακρῷ χρόνῳ κατ' οὐδὲν θὰ ὑδρωσῶσι
 τὸν περυσισμένων τῆς Εὐρώπῃς ἔθνων. Ὅτι οἱ Ἕλληνες
 δὲν ἠδυνήθησαν κατὰ πάντα νὰ δικαιώσωσι τὰς περὶ αὐτῶν
 ἐλπίδας τῶν ἐν Εὐρώπῃ φιλελλήνων, τούτου πλὴν ἄλλων
 αἰτία εἶνε ἡ σμικρότης τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου καὶ ἡ διη-
 νεκῆς παραχθῆ τῶν ἐν Τουρκίᾳ πραγμάτων. Χώρα πνευμένη,
 οἷα ἡ Ἑλλάς, ἠναγκασμένη νὰ συντηρῇ μὲν στρατὸν τε καὶ
 στόλον μερίζου τῶν δυνάμεών της, νὰ ἐπικουρῇ δὲ διὰ χρε-
 μάτων καὶ ἀνδρῶν τοῖς ἐν Τουρκίᾳ ἐκίστοτοις ὑπὲρ ἐλευθε-
 ρίας ἀγωνιζομένοις ἀδελφοῖς, ἐλάχιστα ἠδύνατο νὰ πράξῃ
 πρὸς βελτιώσιν τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων. Διὰ τοῦτο
 μάστιγα ταχεῖα λύσις τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος κατὰ τὰς
 εὐχὰς τῶν Ἑλλήνων οὐ μόνον δικαία καὶ εἰς πρόληψιν
 μερίζων ἐν τῇ Ἀνατολῇ περιπλοκῶν ἀναγκαῖα ὑπάρχει,
 ἀλλὰ καὶ ὄρο; ἀπαραίτητοι, ὅπως οἱ Ἕλληνες ἀπαλλά-
 γντες τῶν ἔξωτερικῶν περισπαζιῶν, ἀσχοληθῶσι περὶ τὴν
 διόρθωσιν τῶν παρ' ἑαυτοῖς κακῶς ἐχόντων. Τοιαῦτα καὶ
 παραπλήσια εἶπεν ὁ σοφὸς καὶ σεβαστὸς ἀνὴρ ὁ δὲ λόγος
 αὐτοῦ πολλὰ ἐνεπλήσιν ἀίσθησιν τοῖς παρσάσι, θερμὰς
 δ' ἐξήγησε συμπληθεῖς ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Ἐτερος
 δ' ἐπιφανὴς φιλέλληνας ὁ πολυμαθέστατος καθηγητὴς κ. Ἀβ-
 γουστός Boltz, οὗ αἱ περὶ νέας ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ φι-
 λολογίας γλαφυρόταται καὶ θαυμάσιαι διατριβαὶ εὐ-
 κταῖον εἶνε ὅπως ἐξελληνίζομεναι καταστῶσι γνωστοὶ τοῖς
 ἀπανταχοῦ Ἕλλησιν, θὰ διαλεχθῇ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐν
 τῷ αὐτῷ Συλλόγῳ περὶ τῆς νέας ἑλληνικῆς φιλολογίας.

Ἡ πρό τινας ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ βασι-
 λέως συστάσα φιλανθρωπικῆ Ἐταιρία ὑπὲρ τῆς βελτιώ-
 σεως τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους ἐξέδωκε προκήρυξιν, δι'
 ἧς ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων
 πρὸς συντέλειαν τοῦ εὐεργετικοῦ ἔργου. Ἐλάχιστος ὄρος
 ἑτησίας καταβολῆς ὄρισθη εἰς δραχμὰς 20' ἐν ταῖς ἐφημε-
 ρίσι δὲ θέλουσι δημοσιεύεσθαι τὰ ὀνόματα τῶν ἐγγραφομέ-
 νων ἑταίρων μετὰ τῆς σημειώσεως τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ἕκα-
 στος ὄρισται ὡς ἑτησίαν καταβολήν. Ἄμα δὲ ἀπαρτισθῆ
 χρηματικὸν τι ποσὸν, ἐπιτρέπον τὴν ἐναρτίαν τῆς οἰκοδομῆς
 φυλακῶν, θέλει δημοσιεῦθ' τεύχος ἰδιαίτερον, ἐν ᾧ λεπτο-
 μερῆς γενήσεται ἀφήγησις πάντων τῶν μέχρι τῆς ἐποχῆς
 ταύτης πραγθέντων, καὶ ἐν αὐτῷ θέλουσι καταχωρισθῆ τὰ
 ὀνόματα τῶν εἰς τὸ ἔργον συντελεσάντων εἰς διαίωσιν τῆς
 φιλανθρωπίας τῶν. — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀνεχώ-
 ρησαν εἰς Γαλλίαν ὁ συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Δ.
 Πονηρόπουλος, ὁ ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Θρ.
 Μάνος, ὁ ταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ κ. Ἰω. Σέγος καὶ
 ὁ λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. Α. Μάνεσις, εἰς Ἀστρο-
 ουγγαρίαν ὁ συνταγματάρχης κ. Ἐδουρ. Ράλλης, ὁ πα-
 λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. Ἄλ. Ἀργυρόπουλος καὶ ὁ
 ὑποκινητάρχης κ. Γ. Παλάσιος, καὶ εἰς Ἀλγερίαν ὁ μοιρα-
 ρος τοῦ ἱππικοῦ κ. Ἄλ. Σούτσος καὶ ὁ ἰλαρχὸς κ. Μελέα-
 ρος πρὸς προμήθειαν ἱππων καὶ πολεμικοῦ ὀπλοῦ διὰ τῶν
 στρατῶν. — Ἡ κεντρικὴ ἀποθήκη τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρα-
 τοῦ διετάχθη νὰ ἑτοιμάσῃ ταχέως τὸν ἀναγκαζομένου διὰ
 τοῦς ἐφέδρους ἱματισμόν. — Ὑπὸ τῆς κεντρικῆς πρὸς αἰτη-
 ματισμόν ἔθνικῷ στόλῳ ἐπιτροπῆς ἐδημοσιεῦθη ὁ ἰσολο-
 γισμὸς αὐτῆς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31 Δεκεμβρίου 1879.
 Κατὰ τοῦτον τὰ πραγματικά ἔσοδα τῆς ἐταιρίας ἀνήλθον
 εἰς δραχμὰς 167,159 προσερχομένης ἐξ ἑτησίαν συνδρομῶν,
 ἐξ ἐκτάκτων συνδρομῶν, ἐκ κληροδοτημάτων, ἐκ κινδύων
 συνεισφορῶν, ἐκ τόκων καὶ μερισμάτων, ἐξ ἀπολήψεως
 προκαταβληθέντων ἐξόδων, ἐκ διαφορᾶς νομιματόν τὰ
 δὲ ἔσοδα ἀνήλθον εἰς δραχ. 4,430. Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν δὲ
 τοῦ συνόλου τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους 1879, εἰς ἃ συμπερι-
 λαμβάνεται καὶ ἡ ἐξ 1,000,000 δρ. προσφορά διὰ τὴν ἀγο-
 ράν τοῦ εὐδρόμου «Μισοῦλη», ἡ περισσοῦτα τῆς ἐπιτροπῆς
 ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 488,753 καὶ 61,100. — Ἀπειθῶσιν
 ἐνταῦθα ὁ γρητοὺς καθηγητὴς Χρῆστος Βάφας, ἐπὶ μακρῶν
 σειρᾶν ἐτῶν διδάξας εὐδοκίμως τὰ μαθηματικά ἐν τοῖς γυ-
 μνασίοις καὶ ἐκδούς πολλά ἀξιόλογα συγγράμματα. — Τὸ
 ἑξῆς λίαν συγκινητικὸν διὰ τοὺς χρόνους μας, γράφει ἡ
 Ἐφημερίς, συνέθετο ἐσχάτως ἐν Μεσολογγίῳ. Πρὸ τινῶν
 ἡμερῶν ἀπεβίωσεν ἡ χήρα Σπυριδωνος Γυφτογιάννη, γραῖα
 ὀδοντοκτοῦτις, ἣτις εἶδε τὴν ἐνδοξὴν ἔξοδον τοῦ Μεσολογ-
 γίου, ἐκινδύνευσεν ἠγωνισθῆ, συμερισθῆ ὅλας τὰς συγ-
 κινήσεις ἐκεῖνας, δι' αἷ καθίστανται ἡμῖν τόσον προσφιλεῖ
 καὶ σεβαστὰ τὰ ἐπιχθίστατα πρόσωπα. Πρὸ τοῦ θανά-
 του της, ὄν προέβλεπε, συνεχῶς μίαν ἐντολήν εἶδε τοῖς
 περὶ αὐτὴν καὶ προανεκρούζετο ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι θὰ ἐκτε-
 λεσθῆ αὐτῇ, ὡς ἂν οὕτως καὶ μόνον ἦτο βεβαία νὰ μεταβῆ
 εἰς τὴν ἀθανάσιον εἶδιε τὴν ἐντολήν νὰ μὴ τὴν ἐνδύσωσιν
 ἄλλα ἐνδύματα ὅταν θὰ τὴν κηδεύωσιν, εἰμὴ ἐκεῖνα, ἀτινα
 θὰ εὗρισκον εἰς τὸ βάθος ὄρισμένου κιβωτίου, ὅπερ ν' ἀνοί-
 ζωσιν ἄμα ἀποβάνῃ. Οὕτω καὶ εὐλαδῶς ἐπραξάν οἱ οἰκεῖοί
 της, ἄμα ὡς ἡ γραῖα ἔλεγε: τὰ ὄματα πρὸς αἰώνιον
 ὕπνον, βυζυκαλιζομένη ὑπὸ τοῦ ὄνεϊρου τῶν ἀναμνήσεων τῆς
 ἐποχῆς ἐκείνης τῶν ἀγώνων, ὑπὸ τὴν λάμπην τῆς ὀπίσας
 εἶχε διέλθει ἡ νεότης αὐτῆς; ἤνοιξαν τὸ κιβώτιον, καί...
 τί εὗρον; Ἐνδυμασίαν πλήρη παλληκαρίου, φουστανελλῶν
 λευκῆν, καὶ χρυσὰ ὄλα τῆς ζωγραφικῆς στολῆς. ἦν νεανίς
 εἰκοσαετὶς ἀμαζῶν ἡ νῦν νεκρὰ γραῖα εἶχε φορέσει ἀγωνι-
 σθεῖσα ὅσα ἄνηρ γενναῖος παρὰ τὸ πλευρὸν ἀνδρῶν καὶ
 λαβοῦσα ὠραῖον μέρος εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ Μεσολογγίου.
 Οὐδεὶς ἐγνωρίσει τοῦτο! ὅταν εἶδον τὴν λαμπρὰν ἐνδυμα-
 σίαν, ἐνόησαν, ἀνεπίσταντες οἱ φεροντότεροι, ἐνθυμήθησαν
 τὴν παράδοσιν περὶ κόρης εἰκοσαετῆδος ζωσμένης τὸ σπαθί
 καὶ ἀτρομῆτως ὑπὸ τὸ πῦρ τοῦ ἔχθρου ἔγκαρδιώσεως ὄλους
 ὑπὲρ πατρίδος. Τὸ θέλημα της ἐτετελέσθη. Ἐξηθεῖτο μὲ
 φουστανελλῶν ἡ ἠρώς τῶν ἠρωϊκῶν τῆς Ἑλλάδος χρό-
 νων ἐν τῷ Μεσολογγίῳ! — Πρωτάσις ἐγένοντο πρὸς τὴν Κυβέρ-
 νησιν πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ὑπὸ γαλλικοῦ καταστή-
 ματος, ὅπως ἀνεπιτρόπως διατρίβει κατ' αὐτὰς ἐν Ἀθήναις.